

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Karla Kondra a soudců JUDr. Marie Kubištové a Mgr. Ley Pavlovové ve věci péče o nezletilého [REDACTED], nar. [REDACTED], zastoupeného Magistrátem města [REDACTED] jako opatrovníkem pro toto řízení, syna [REDACTED] . [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem v [REDACTED], [REDACTED], zast. JUDr. Františkem Loskotem, CSc., advokátem v Hradci Králové, CSA 556, a [REDACTED] . [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem v [REDACTED], [REDACTED], zast. JUDr. Miroslavem Nyplem, advokátem v Hradci Králové, Dukelská 15, o úpravu práv a povinností rodičů k nezletilému pro dobu před a i pro dobu po rozvodu jejich manželství, k odvolání obou rodičů proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 10. března 2014, č. j. 0Nc 202/2011-413 ve znění usnesení ze dne 7. května 2014, č. j. 0Nc 202/2011-418, a usnesení ze dne 28. srpna 2014, č. j. 0Nc 202/2011-473, **t a k t o :**

- I. Odvolací řízení se k odvolání matky proti výroku pod bodem I o výchově nezletilého [REDACTED] **z a s t a v u j e .**
- II. Rozsudek okresního soudu se vyjma výroku pod bodem I
 - a) **m ě n í** ve výroku pod bodem VI o dlužném výživném tak, že otec je povinen zaplatit na dlužném výživném za období od 1. 7. 2008 do 31. 3.

(K. ř. č. 1a – rozsudek)

2014 částku 8.000.000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku a na účet nezletilého [REDACTED] vedený u [REDACTED] č. [REDACTED].

b) **m ě n í** ve výroku pod bodem VII o nákladech řízení státu tak, že tyto náklady v částce 198.967 Kč je povinen zaplatit otec do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku a na účet Okresního soudu v Hradci Králové.

c) jinak **se rozsudek okresního soudu p o t v r z u j e .**

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení před okresním ani krajským soudem.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud shora označeným rozsudkem svěřil nezletilého [REDACTED] od 1. 4. 2014 a pro dobu po rozvodu manželství rodičů do střídavé výchovy rodičů s tím, že každý sudý týden v roce bude nezletilý v péči matky a každý lichý týden v roce bude v péči otce (výrok pod bodem I tohoto rozsudku). O vyživovací povinnosti rodičů rozhodl tak, že otcí uložil povinnost přispívat na výživu pro nezletilého [REDACTED] od 1. 7. 2008 částkou 150.000 Kč měsíčně. Toto výživné od 1. 9. 2013 okresní soud zvýšil na 200.000 Kč měsíčně a od 1. 4. 2014 ho snížil na částku 100.000 Kč měsíčně s tím, že částka 30.000 Kč měsíčně je splatná k rukám matky nezletilého a částka 70.000 Kč měsíčně je splatná na účet nezletilého [REDACTED] (výroky pod body II a III tohoto rozsudku). Matce uložil okresní soud povinnost přispívat na výživu nezletilého [REDACTED] od 1. 4. 2014 částkou 15.000 Kč měsíčně a od rozvodu manželství rodičů částkou 5.000 Kč měsíčně s tím, že výživné je splatné k rukám otce (výroky pod body IV a V tohoto rozsudku). Protože o výživném placeném otcem pro nezletilého [REDACTED] bylo rozhodnuto zpětně, vypočetl okresní soud i dluh na výživném za období od 1. 7. 2008 do 31. 3. 2014. Tento dluh na výživném celkem v částce 10.160.000 Kč uložil okresní soud otcí zaplatit ve dvou splátkách tak, že první splátku ve výši 2.160.000 Kč otcí uložil uhradit k rukám matky do jednoho měsíce po právní moci rozsudku a druhou splátku 8.000.000 Kč uložil otcí uhradit nejpozději ke dni zletilosti syna [REDACTED] na jeho účet u banky (výrok pod bodem VI tohoto rozsudku). Každému z rodičů uložil povinnost zaplatit polovinu nákladů řízení státu v částce 99.483 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku a na účet Okresního soudu v Hradci Králové (výrok pod bodem VII ve spojení s usnesením ze dne 7. 5. 2014, č. j. 0Nc 202/2011-418). Konečně rozhodl okresní soud i o nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky tak, že žádnému z nich právo na náhradu nákladů nepřiznal (výrok pod bodem VIII tohoto rozsudku).

(K. ř. č. 1a – rozsudek)

V řízení před okresním soudem vyšlo najevo, že manželství rodičů prochází krizí a spěje k rozvodu. Rodiče nezletilého [REDAKCE] spolu již po mnoho let nežijí ve společné domácnosti. Proto je třeba upravit jejich práva a povinnosti k nezletilému [REDAKCE] pro dobu za trvání jejich manželství, ale i pro dobu po jeho rozvodu. Nezletilý žil dosud spolu se svou matkou, ale v řízení před okresním soudem vyjádřil přání, aby byl svěřen do střídavé výchovy obou rodičů. Okresní soud proto svým rozhodnutím toto jeho přání respektoval a do budoucna od měsíce dubna 2014 a i pro dobu po rozvodu manželství rodičů ho svěřil do střídavé výchovy rodičů. Dále bylo třeba rozhodnout o vyživovací povinnosti rodičů vůči němu. Otec si vůči němu svou vyživovací povinnost neplnil zcela a přispíval k rukám matky částkou 10.000 Kč měsíčně, což v určitém období byl příspěvek i na výživu pro dceru [REDAKCE]. Okresní soud dospěl k tomu závěru, že majetkovým poměrům otce a potřebám nezletilého [REDAKCE] odpovídá výživné ve výši 150.000 Kč měsíčně po dobu, kdy nezletilý byl žákem základní školy. Po zahájení studia na střední škole za odpovídající považoval okresní soud výživné v částce 200.000 Kč měsíčně a od svěřeni nezletilého do střídavé výchovy otci uložil povinnost platit polovinu tohoto výživného v částce 100.000 Kč měsíčně. Při stanovení výše výživného přihlédl okresní soud k tomu, že oba rodiče mají vyživovací povinnost ještě k zletilé sestře [REDAKCE] - dceři [REDAKCE], a že otec má vyživovací povinnost i ke své manželce – matce nezletilého [REDAKCE]. Matka dosahuje průměrného měsíčního čistého příjmu ze zaměstnání okolo částky 50.000 Kč a do rozvodu manželství rodičů je jí vypláceno výživné manželky v částce 100.000 Kč měsíčně. Proto jí okresní soud uložil povinnost přispívat na výživu nezletilého k rukám otce částkou 15.000 Kč měsíčně do rozvodu manželství rodičů. Po rozvodu manželství rodičů jí uložil povinnost přispívat na jeho výživu k rukám otce částkou 5.000 Kč měsíčně. Protože výživné placené otcem pro nezletilého [REDAKCE] bylo stanoveno v nadstandardní výši, rozhodl okresní soud o tom, že k rukám matky bude otec platit pouze část tohoto výživného a zbývající část mu uložil platit na účet nezletilého. Protože výživné bylo určeno zpětně, vypočetl okresní soud i dluh na výživném, který mu uložil zaplatit ve dvou splátkách, a to splátku ve výši 2.160.000 Kč do jednoho měsíce k rukám matky nezletilého a zbývající dluh ve výši 8.000.000 Kč nejpozději ke dni zletilosti syna [REDAKCE] na jeho účet u banky. Protože ani jeden z rodičů nesplňuje podmínky pro osvobození od placení soudních poplatků, uložil okresní soud každému z nich zaplatit polovinu nákladů, které stát vynaložil v tomto řízení. Výrok o nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky odpovídá tomu, že v řízení před okresním soudem nevyšly najevo žádné okolnosti případu, které by odůvodňovaly přiznání práva na náhradu nákladů řízení některému z účastníků.

Proti tomuto rozsudku podali odvolání oba rodiče.

Matka podala odvolání proti celému rozsudku okresního soudu. Následně jej vzala částečně zpět a setrvala na svém odvolání v té části, ve které brojila proti lhůtě k plnění dlužného výživného v částce 8.000.000 Kč. Dále setrvala na svém odvolání proti rozhodnutí okresního soudu o nákladech řízení státu. Okresní soud stanovil lhůtu splatnosti dlužného výživného do nabytí zletilosti syna [REDAKCE], což považuje matka za zcela nestandardní postup. Výsledek toho může být takový, že toto výživné otec nikdy nezaplatí a nebude vymoženo. Zdůraznila, že pro obstrukce ze strany otce je řízení ve věci výchovy a výživy nezletilého [REDAKCE] vedeno více jak tři roky. Není podle ní žádného rozumného důvodu, aby otec, jehož majetky jsou nadstandardní, nezaplatil dlužné výživné ještě před nabytím zletilosti syna [REDAKCE]. Dále matka nesouhlasila s tím, že i jí byla uložena povinnost zaplatit

(K. ř. č. 1a – rozsudek)

polovinu nákladů řízení, které vynaložil stát. Zde zopakovala, že náklady byly vynaloženy státem na pořízení znaleckého posudku ohledně majetkových poměrů otce. Nutnost tohoto důkazu byla vyvolána postojem otce, který se soudem nespolupracoval, odmítal předložit příslušné listiny. Pokud by si otec tuto svoji povinnost splnil, nebylo by třeba vyhotovovat v řízení znalecký posudek. Navíc matka jeho vypracování ani nenavrhovala. Navrhla tedy změnu rozsudku okresního soudu tak, že bude změněna lhůta k plnění dlužného výživného v částce 8.000.000 Kč a že povinnost matce nahradit polovinu nákladů řízení státu uložena nebude.

Otec ve svém odvolání nesouhlasil s výší své vyživovací povinnosti vůči nezletilému [REDAKCE] a dále nesouhlasil s tím, že mu bylo uloženo podílet se jednou polovinou na úhradě nákladů řízení státu. Stanovenou výší výživného považuje otec za nepřiměřeně přísnou a odporující smyslu a podstatě institutu výživného. Zopakoval, že se o svého syna vždy staral a že v řízení prokázal, že se o něho staral ve stejném rozsahu jako matka, o čemž svědčí právě střídavá výchova obou rodičů. Dále okresnímu soudu vytkl, že ten při stanovení výživného nepřihlédl k tomu, že pro syna zřídil životní investiční a kapitálové pojištění, do něhož vložil 3.000.000 Kč. Toto pojištění má garantovanou cílovou částku 4.995.505 Kč. Dále synovi platí úrazové a životní pojištění. Stejně pojištění otec platí i již zletilé dceři [REDAKCE]. Otec je přesvědčen o tom, že dlužné výživné v částce 10.000.000 Kč zcela pomíjí vlastní smysl zákonné úpravy výživného pro nezletilé děti. Zdůraznil, že syn se na jeho životní úrovni podílí, že mu běžně kupuje věci. Pokud mu něco nekoupí, není to z důvodu nedostatku finančních prostředků, ale z výchovných důvodů. Sám nezletilý v řízení prohlásil, že mu nikdy nic nechybělo, proto není žádného důvodu stanovovat výživné v takto nepřiměřené částce. Pokud jde o mu uloženou povinnost podílet se jednou polovinou na úhradě nákladů řízení státu, zdůraznil, že podle něho byl znalecký posudek nadbytečný, neboť nezletilý po delší dobu pravidelně střídal bydliště obou rodičů a oba rodiče mu hradili jeho běžné potřeby. Ke stanovení výživného podle otce nebylo žádného důvodu, proto nebylo ani žádného důvodu vypracovávat znalecký posudek za účelem zjištění jeho majetkových poměrů. Proto se otec odmítá podílet jednou polovinou na úhradě takto vzniklých nákladů.

Matka ve svém vyjádření k odvolání otce zopakovala, že se rodiče v péči o nezletilého pravidelně nestřídali. Nezletilý v řízení prvně vyjádřil názor, že chce zachovat setrvalý stav, kdy je ve výchově matky a otce navštěvuje. Až v průběhu řízení k jeho konci pod vlivem otce změnil nezletilý [REDAKCE] svůj postoj s tím, že by nadále chtěl být ve střídavé výchově obou rodičů. Ta byla soudním rozhodnutím stanovena až od rozhodnutí okresního soudu. K tomu matka uvedla dále to, že takto stanovená střídavá výchova není ze strany otce respektována, že často je nezletilý u ní v době, kdy by měl být u otce. Je to tedy ona, kdo hradí většinu jeho životních nákladů. Zopakovala, že s ohledem na délku soudního řízení a i vzhledem k tomu, že nezletilý [REDAKCE] nabude brzo zletilosti, vzala matka své odvolání proti rozhodnutí o střídavé výchově zpět, byť ta podle jejího přesvědčení není v zájmu nezletilého [REDAKCE] a není ani realizována. Podrobně rozvedla, kdy byl nezletilý u ní a kdy byl u svého otce, který nerespektuje soudní rozhodnutí o střídavé výchově. Výsledek výchovného působení na nezletilého po rozhodnutí okresního soudu je dnes takový, že ten má velmi špatný prospěch ve škole. Pokud po něm matka požaduje přípravu do školy, je vůči ní arogantní a situaci řeší tím, že si sebere věci a jde k otci. Požadavek otce na střídavou výchovu není tedy dán výhodností takového opatření pro nezletilého, ale pouhým kalkulem směřujícím ke stanovení

nižšího výživného. O tom ostatně svědčí i původní postoj otce v řízení před okresním soudem po jeho zahájení, který souhlasil se svěřením [REDAKCE] do výchovy matky. Tento svůj názor změnil až poté, kdy soud začal prověřovat jeho skutečné majetkové poměry. Matka zdůraznila, že otec ve svém odvolání zcela pomíjí tu skutečnost, že výživné bylo stanoveno od roku 2008 a že otec po celou dobu manželství doma vytvářel pocit zadluženého a neúspěšného podnikatele. S dětmi netrávil žádný čas a doma se nezdržoval. Byla to matka, kdo se o děti staral. Je tedy podle matky správné, že mu výživné bylo stanoveno zpětně a i jeho výše odpovídá tehdejšími a současnými majetkovými poměrům otce. Matka nijak nepopírá, že otec pro nezletilého v průběhu řízení založil životní kapitálové pojištění, ale otec opět v odvolání zcela pomíjí, že je to on, kdo může s takto složenými finančními prostředky libovolně nakládat. Není zde tedy žádná jistota, že budou vyplaceny [REDAKCE]. Matka zopakovala, že průměrné měsíční čisté příjmy otce v roce 2008 činily částku 2.622.000 Kč, v roce 2009 částku 2.124.000 Kč, v roce 2010 částku 2.212.000 Kč a matka je přesvědčena o tom, že je v souladu se zákonem a i v souladu s rozhodovací praxí Ústavního soudu ČR, aby se na těchto nadstandardně vysokých příjmech nezletilý [REDAKCE] podílel. Matka zopakovala své přesvědčení, že nezletilý [REDAKCE] si nebude schopen sám náležitě své zájmy proti otci prosadit a podlehe otcovu působení. To, že je dnes dluh takto vysoký, lze podle matky přičítat jen a jen k tíži otce, který toto řízení protahoval a se soudem nespolupracoval. Ze všech těchto důvodů navrhl, aby odvolání otce vyhověno nebylo.

Opatrovník nezletilého navrhl potvrzení rozsudku okresního soudu jako věcně správného.

Krajský soud prvně odvolací řízení v rozsahu částečného zpětvzetí postupem podle § 207 odst. 2 občanského soudního řádu – dále jen o. s. ř. – zastavil (výrok pod bodem I tohoto rozsudku).

Dále se k odvolání obou rodičů zabýval správností rozhodnutí okresního soudu o výši výživného, o splatnosti dlužného výživného a o nákladech řízení státu. Krajský soud dospěl k následujícím závěrům:

Krajský soud při svém rozhodnutí vyšel ze skutkových zjištění okresního soudu ohledně majetkových poměrů rodičů a pro stručnost odkazuje na odůvodnění jeho rozhodnutí. Ostatně ani otec proti těmto skutkovým zjištěním okresního soudu nebrojí. Stěžejní námitkou otce proti výživnému, které by měl platit pro nezletilého [REDAKCE], je pak to, že takto vysoké výživné snad ani nemohl mít zákonodárce na mysli a že odporuje zákonu. Otec je dále přesvědčen o tom, že výživné nebylo třeba stanovovat, neboť potřeby nezletilého byly uspokojeny. Sám [REDAKCE] totiž ve své výpovědi potvrdil, že mu nic nechybělo a nechybí. Navíc se na úhradě potřeb nezletilého podílel a podílí dle otce oba rodiče stejně. V první řadě je třeba uvést, že výživné bylo okresním soudem správně stanoveno 3 roky zpět od zahájení soudního řízení (§ 98 odst. 1 tehdy platného zákona o rodině), neboť otec si svou vyživovací povinnost neplnil zcela a v rozsahu odpovídajícím jeho majetkovým poměrům. Není pravdou, že by od roku 2008 oba rodiče pečovali o nezletilého [REDAKCE] stejnou měrou. Tehdy o nezletilého pečovala matka, nezletilý si přál, aby tomu bylo i nadále (viz jeho výpověď na čl. 47 – 48 spisu) a i otec na počátku tohoto řízení s tímto souhlasil. Před rozhodnutím okresního soudu po několika letech vyslovil nezletilý [REDAKCE] přání změnit tento stávající stav a být nadále ve střídavé péči obou rodičů. Proto okresní soud rozhodl do budoucna a pro dobu po (K. ř. č. 1a – rozsudek)

rozvodu manželství rodičů tak, že nezletilého ■■■■■ svěřil do střídavé výchovy obou rodičů. Otec ve svém odvolání přehlíží a zcela pomíjí, že okresní soud ve svém rozhodnutí tuto změnu reflektoval a výživné placené otcem od střídavé výchovy nezletilého ■■■■■ snížil z částky 200.000 Kč měsíčně na částku 100.000 Kč měsíčně. Kritériem pro stanovení výživného zpětně není to, že dítě do doby stanovení zpětného výživného strádá, ale to, že na výživném existuje dluh. Jinými slovy, i pokud dítě v důsledku neplnění si vyživovací povinnosti jedním z rodičů nestrádá, například proto, že vyživovací povinnost supljuje druhý z rodičů, není to důvod proč nestanovit výživné zpětně. V projednávané věci vyšlo najevo, že bylo a je v možnostech otce i při placení otcem zmiňovaných pojištění a složení značné finanční částky na životní kapitálové pojištění pro nezletilého ■■■■■ platit výživné výrazně vyšší, a to i při přihlédnutí k tomu, že otec má ještě další vyživovací povinnost k dceři ■■■■■ a manželce. Takto stanovené výživné, byť je vysoké, je v souladu se zákonem. Zákon totiž na to, že v možnostech rodiče je přispívat na výživu svého dítěte částkou, které dítěte nemůže spotřebovat, pamatoval a pamatuje (§ 85a zákona o rodině a § 915 občanského zákoníku), když odůvodněné potřeby dítěte nejsou tím, nad co by nemohlo být výživné přiznáno. Judikatura dovodila, že vysoce nadprůměrnému příjmu rodiče je adekvátní i vysoce nadprůměrná výše výživného. O takový případ v projednávané věci jde, proto rozhodnutí okresního soudu o výši vyživovací povinnosti otce je správné a odvolací námitky otce považuje krajský soud za nedůvodné.

Krajský soud se dále zabýval správností rozhodnutí okresního soudu o splatnosti výživného. Otec po rozhodnutí okresního soudu doplatil dlužné výživné k rukám matky v částce 2.160.000 Kč a svou vyživovací povinnost si vůči nezletilému ■■■■■ po rozhodnutí okresního soudu plní řádně (viz čl. 497 spisu). Krajský soud se tedy proto zabýval již jen tím, zda okresní soud správně stanovil lhůtu k plnění dlužného výživného v částce 8.000.000 Kč. Občanský soudní řád v ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř. vychází ze zásady, že pokud soud ukládá v rozsudku nějakou povinnost, je třeba ji splnit do tří dnů od právní moci rozsudku (není přípustné stanovit kratší lhůtu). V odůvodněných případech může soud určit delší lhůtu nebo stanovit, že peněžitě plnění bude zapláceno ve splátkách. V souzené věci umožnil okresní soud otci zaplatit dlužné výživné za období od 1. 7. 2008 do 31. 3. 2014 celkem v částce 10.160.000 Kč ve dvou splátkách s tím, že první splátka ve výši 2.160.000 Kč bude zaplácena ve lhůtě jednoho měsíce po právní moci rozsudku a druhou splátku ve výši 8.000.000 Kč umožnil okresní soud otci zaplatit nejpozději ke dni zletilosti syna ■■■■■ na jeho účet u banky (tj. více jak po roce od rozhodnutí okresního soudu). Matka s takto stanovenou lhůtou k plnění nesouhlasí a poukazuje na to, že majetkové poměry otce jsou takové, že je v jeho možnostech zaplatit dlužné výživné za tak dlouhou dobu dříve. Matka poukázala i na to, že takto vysoký dluh zapříčinil otec svým postojem v tomto soudním řízení, neboť přes opakované výzvy ze strany soudu nedoložil své majetkové poměry. Matka vyjádřila obavu i o to, že takto stanovené dlužné výživné zapláceno nebude, neboť nezletilý ■■■■■ pod vlivem otce svá práva dostatečně neochrání. Nezletilý ■■■■■ se blíží věku zletilosti a i on vyjádřil přání, aby dlužné výživné bylo uhrazeno za jeho nezletilosti tak, aby on nebyl ten, kdo by se musel domáhat případného výkonu rozhodnutí soudu (viz výpověď nezletilého čl. 494 spisu). Odvolací soud dospěl k tomu závěru, že v projednávané věci není dán žádný důvod, pro který by otec nemohl dluh na výživném zaplatit v zákonem stanovené lhůtě tří dnů. Majetkové poměry to otci umožňují a nelze přehlédnout to, že se jedná o dlužné výživné od roku 2008, které měl již otec dávno zaplatit. Matce je třeba přisvědčit v tom, že na

tom, že dluh na výživném je takto vysoký, se podílel svým postojem i otec v průběhu řízení, které trvalo několik let. Ostatně otec o své vyživovací povinnosti vůči nezletilému [REDAKCE] po celou dobu ví a nic mu nebránilo, aby na jeho výživu přispíval dobrovolně částkou vyšší. I tak mohl takto vysokému dluhu předejít. Proto krajský soud postupem podle § 220 o. s. ř. změnil rozsudek okresního soudu ve lhůtě k plnění dlužného výživného tak, že tu stanovil do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku a na ve výroku tohoto rozsudku uvedený účet nezletilého [REDAKCE].

Konečně se krajský soud k odvolání obou rodičů zabýval správností rozhodnutí okresního soudu o nákladech řízení státu. Náklady řízení státu byly v projednávané věci vynaloženy na vypracování znaleckého posudku za účelem zjištění majetkových a příjmových poměrů otce. Je to otec, kdo měl v tomto řízení prokázat své majetkové poměry. Byl to on, kdo se soudem nespolupracoval a kdo si ostatně neplnil ani svou povinnost zveřejňovat ekonomické údaje svých společností v obchodním rejstříku. Pokud by si otec své zákonné povinnosti plnil, mohl soud při stanovení výše výživného vyjít z tohoto veřejného seznamu (ze sbírky listin, kterou vede obchodní rejstřík). Stejně tak, pokud by otec příslušné listiny předložil soudu, nebyla by dána potřeba vypracování znaleckého posudku. Ostatně ani se znalce otec nespolupracoval a ani znalci neposkytl potřebnou součinnost a nepředložil mu veškeré listiny, které po něm znalec požadoval, a to ať se jednalo o listiny týkající se jeho příjmů a majetku jako fyzické osoby, či jako jednatel svých společností. Navíc je to otec, kdo v řízení před okresním soudem neměl úspěch, když výživné bylo stanoveno v podstatně vyšší částce, než kterou otec dobrovolně na výživu syna [REDAKCE] přispíval. Proto krajský soud postupem podle § 220 o. s. ř. změnil rozsudek okresního soudu tak, že povinnost nahradit náklady řízení státu uložil pouze otci (§ 148 odst. 1 o. s. ř.).

Výrok o nákladech řízení před okresním a i před krajským soudem odpovídá tomu, že v řízení před okresním ani před krajským soudem nevyšly najevo žádné okolnosti případu, které by odůvodňovaly přiznání práva na náhradu nákladů řízení některému z účastníků (§ 224 odst. 1, 2 o. s. ř. a § 23 zákona o zvláštním řízení soudním).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

V Hradci Králové dne 2. prosince 2014

JUDr. Karel Kondr v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
[REDAKCE]